

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

na posiedzeniu

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 22 maja 2019 r.,

sprawy **Ł. K.**

skazanego z art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. 2006, Nr 208, poz. 1539) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 października 2018 r., sygn. akt II AKa [...],
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w C.

z dnia 22 sierpnia 2017 r., sygn. akt II K [...],

na podstawie art. 531 § 1 w zw. z art. 530 § 2 i art. 523 § 2 i 4 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania,**
- 2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w C. wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2017 r. w sprawie II K [...], uznał m.in. oskarżonego Ł. K. za winnego popełnienia czynu z art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. 2006, Nr 208, poz. 1539) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz stanowiącego

przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. 2006, Nr 208, poz. 1539) w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał go na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. oraz art. 23 § 1 i 3 k.k.s. skazał go na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 210 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 70 złotych. Sąd stwierdził na podstawie art. 8 § 2 i 3 k.k.s., iż jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczonej wobec oskarżonego Ł. K. za przestępstwo skarbowe w wymiarze 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywna w wysokości 210 stawek dziennych przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki wynosi 70 złotych (pkt 59 wyroku), jednocześnie, na podstawie art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej grzywny okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 26 kwietnia 2010 r. do dnia 13 maja 2010 r. przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny (pkt 62 wyroku). Na podstawie art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.) w zw. z art. 70 § 2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.) w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz art. 41a § 1 i 2 k.k.s. Sąd wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby (pkt 60 wyroku), oddając oskarżonego w tym okresie pod dozór kuratora sądowego (pkt 61 wyroku). Orzekający Sąd uniewinnił oskarżonego Ł. K. od popełnienia czynu opisanego w pkt XLV części wstępnej wyroku (czyn z art. 258 § 1 k.k.; pkt 57 wyroku) oraz na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie czynu z pkt XLVII części wstępnej wyroku (czyn z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.), ustalając, że czyn ten stanowi wykroczenie skarbowe z art. 65 § 4 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. (pkt 58 wyroku).

Z rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego nie zgodził się obrońca oskarżonego, który w wywiedzionej apelacji zaskarżył orzeczenie na jego korzyść w zakresie

w jakim Sąd orzekł w pkt 59 - 62, tj. czynu z art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. 2006, Nr 208, poz. 1539) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s.

Po rozpoznaniu m.in. apelacji obrońcy oskarżonego Ł. K., Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 26 października 2018 r., sygn. II AKa [...], utrzymał wobec oskarżonego zaskarżone orzeczenie w mocy.

Wyrok Sądu Apelacyjnego zaskarżony został kasacją obrońcy skazanego, w której zarzucono:

„rażącą obrazę prawa procesowego, która mogła mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, przez naruszenie art. 433 § 2 w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. polegające na nierozważeniu zarzutu apelacji dotyczącego obrazu art. 7 k.p.k., poprzez potwierdzenie przez Sąd Apelacyjny sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, wybiórczej, bezkrytycznej oceny dowodów, poprzez:

- przyjęcie w sposób całkowity wyjaśnień współoskarżonego B. W., pomimo faktu, iż miał on „oczywisty” interes w pomówieniu oskarżonego,
- pominięcie faktu odnoszącego się do zeznań A. L., Z. K., E. D., T. P. oraz Z. P., z których to wynika, iż oskarżony nie handlował hurtowymi ilościami papierosów,
- w kontekście odnoszącym się do analizy nagrań - brak dowodu wskazującego, aby Ł.K. dopuścił się przestępstwa,
- brak przeprowadzenia dowodu z wyjaśnień oskarżonego H. w zakresie odnoszącym się do skazanego Ł. K., przy jednoczesnym uznaniu, iż miał być on dostawcą Ł. K.,
- pominięcie faktu, iż przeprowadzone w toku postępowania przesłuchanie, potwierdziło fakt, iż Ł. K. nie handlował hurtowo wyrobami nielegalnymi,
- pominięcia wyjaśnień oskarżonego, w zakresie odnoszącym się do kwestii braku obrotu wyrobami tytoniowymi i alkoholowymi bez oznaczeń akcyzy skarbowej.”

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest niedopuszczalna z mocy prawa i nie powinna zostać przyjęta przez Sąd Apelacyjny w toku postępowania okołokasacyjnego.

Kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (art. 523 § 2 k.p.k.). Wskazane ograniczenia nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz w wypadku jej wniesienia przed podmiot szczególnie określony w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.). W rozpoznawanej sprawie kasacja została wniesiona przez obrońcę skazanego, a podniesiony w niej zarzut nie dotyczy uchybień z grupy bezwzględnych przyczyn odwoławczych z art. 439 k.p.k. Ponieważ w sprawie nie podniesiono zarzutu obrazy art. 439 k.p.k., a skazanemu nie wymierzono kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, kasacja jest niedopuszczalna z mocy prawa, zatem należało ją pozostawić bez rozpoznania.